

Nr 117.

Godkänd i första kammaren den 27 april 1923.

Godkänd i andra kammaren den 27 april 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om ersättning åt firman C. B. Åkerström för förlust vid leverans av stubbved till tekniska högskolan.

(Statsutskottets utlåtande nr 44.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion, har hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att till firman C. B. Åkerström, Stockholm, må såsom ersättning för den förlust, firman lidit vid leverans av stubbved till tekniska högskolan under år 1921, av statsmedel utbetalas ett belopp av 24,360 kronor 83 öre.

När tekniska högskolan i augusti 1921 infortrade anbud å bl. a. viss kvantitet stubbved, ingav firman C. B. Åkerström i Stockholm sådant anbud. Efter förhandlingar mellan firman och högskolans förvaltningsnämnd upprättades ett leveranskontrakt, enligt vilket stubbveden skulle »betalas efter bränslevärdet på sådant sätt, att för varje ton stubbved betalas

$\frac{W}{7,300} \times 38,24$, då W angiver antalet kalorier per kilogram stubbved».

De kalkyler från firmans sida, vilka lågo till grund för kontraktet, utgingo från den förutsättningen, att det vore fråga om *kalorimetriskt värme-*

värde. Då likviden för den levererade veden skulle verkställas, tillerkändes emellertid firman betalning blott efter vedens *effektiva* värmevärde, varigenom firman tillskyndades en förlust på 24,360 kronor 83 öre. Enligt skiljenämnds utslag den 7 februari 1922 skulle betalningen utgå efter vedens effektiva värmevärde. Firman ingick därefter till Eders Kungl. Maj:t med anhållan att av statsverket erhålla gottgörelse för den sålunda lidna förlusten. I sitt häröver avgivna yttrande framhöll tekniska högskolans förvaltningsnämnd, att den mycket väl insåge, att firman på grund av de höga järnvägsfrakterna och arbetskostnaderna måste lida förlust på denna leverans, samt att särskilt under tider av arbetslöshet och bränslebrist firmans företag att tillvarataga stubbveden vore en i hög grad lofvärd affär. Förvaltningsnämnden ansåg sig därför böra tillstyrka, att firman om möjligt bereddes ersättning av andra statsmedel än högskolans för den lidna förlusten, och förklarade sig icke finna otroligt, att denna uppginge till det belopp firman uppgav. Jämväl statskontoret yttrade sig över berörda anhållan och framhöll, bland annat, att statskontoret på grund av anförda omständigheter ansåg, att skiljenämndsbeslutet grundade sig på en felaktig tolkning av kontraktet samt att firman hade fog för sitt framställda anspråk. Statskontoret höll tillika före, att ersättning borde utbetalas för ifrågavarande förlust i första hand av högskolans medel och först sedan genom utredning ådagalagts, att utgiften icke kunde bestridas av nämnda medel, eventuellt genom särskilt av riksdagen äskat anslag. Eders Kungl. Maj:t fann sig emellertid icke kunna bifalla firmans ifrågavarande anhållan.

Riksdagen har vid prövning av frågan kommit till samma uppfattning som statskontoret, nämligen att fog förefinnes för det anspråk, som från firmans sida framställts och föreligger i riksdagens ovannämnda motioner. Yttermera har riksdagens vederbörande utskott blivit styrkt i denna uppfattning av åtskilliga av fackmän avgivna intyg och utlåtanden, vilka blivit för riksdagen företedda.

Då riksdagens sålunda anser, att gottgörelse bör beredas firman för den sålunda lidna förlusten, håller riksdagen i likhet med statskontoret före, att ifrågavarande gottgörelse i första hand bör utgå av till tekniska högskolans förfogande ställda medel för diverse utgifter för bränsle, lyshållning m. m. Först sedan verkställd utredning givit vid handen, att utgiften helt eller delvis icke kan utgå av berörda anslag, torde böra tagas i anspråk det anslag, som riksdagen för ändamålet beviljat.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen såsom ersättning för den förlust, som firman C. B. Åkerström, Stockholm, lidit vid leverans

av stubbved till tekniska högskolan under år 1921, anvisat för budgetåret 1923—1924 ett extra anslag av 24,361 kronor, att efter Eders Kungl. Maj:ts beprövande till sagda firma utbetalas med högst nämnda belopp.

Stockholm den 27 april 1923.

Med undersåtlig vörtnad.
